

Målgruppen omfatter således – fortsat – ikke den brede gruppe af børn med kortvarige og/eller mindre indgribende lidelser, som fx visse former for allergier m.v.

Målgruppen for merudgiftsydelse til børn er bredere end målgruppen for dækning af nødvendige merudgifter til voksne, jf. § 82. Der ligger flere hensyn bag dette:

- hensynet til børns mulighed for at forblive i familien så længe som muligt,
- familiens mulighed for at leve så normalt som muligt på trods af barnets nedsatte funktionsevne,
- hensynet til at hindre, at barnets nedsatte funktionsevne forværres eller får andre følger.

Merudgifter ved forsørgelsen dækkes i dag efter bistandslovens § 48 som en kontant pengeydelse, der udmåles nøjagtigt for hver ydelse og derefter udbetales til forældrene. På baggrund af anbefalingerne fra udvalget om hjælpemidler og andre handicapkompenserende ydelser stilles der forslag om at ændre ydelsesformen.

Med forslaget vil merudgifter fremover blive ydet som et fleksibelt standardiseret tillæg, udmålt efter en konkret vurdering af de sandsynliggjorte merudgifter for den enkelte ydelsesmodtager.

Forslaget betyder, at modtageren får bedre mulighed for at udnytte hjælpen og for selv at tilrettelægge, hvordan behovet bedst muligt kan dækkes. Herudover vil ændringen medføre en større gennemskuelighed med hensyn til, hvilket beløb der ydes. Der skal ikke søges kommunen om hjælp for hver enkelt konkret merudgift.

Endvidere vil standardiserede fleksible ydelser gøre kommunens administration nemmere.

De merudgifter, der foreslås dækket efter bestemmelsen, svarer til de merudgifter ved forsørgelsen, som der i dag ydes hjælp til efter bistandslovens § 48, stk. 1 og 2.

Merudgiftsydelsen foreslås fastsat med udgangspunkt i et standardbeløb. Det medfører, at når kriterierne er opfyldt, lægges standardbeløbet til grund for ydelsen, således at der efter et konkret skøn over behov og udgiftsniveau i den individuelle situation tildeles ét eller flere standardbeløb, eller dele heraf, til dækning af behovet.

Merudgiftsydelsen kan udmåles månedligt i 1/8, 1/4, 1/2, 3/4, et helt, 1 1/2 eller flere gange standardbeløbet.

Standardbeløbet foreslås fastsat til kr. 2.000,- pr. måned og reguleret på sædvanlig vis.

Ydelsen er uafhængig af indkomst og skattefri, således som merudgiftsydelser efter bistandslovens § 48 er i dag, bortset fra tilskud til tabt arbejdsfortjeneste, der er skattepligtig.

Ydelsen skal mindst udgøre en 1/8 af standardbeløbet og bliver dermed minimumsgrænse. Der skal således kunne sandsynliggøres merudgifter af denne størrelsesorden, for at merudgiftsydelsen kan komme til udbetaling. Denne minimumsgrænse foreslås at erstatte den eksisterende beløbsgrænse i bistandslovens § 48, stk. 1.

Selv om der ikke kan sandsynliggøres merudgifter af en størrelsesorden, der overskrider minimumsgrænsen, bør kommunen være opmærksom på, om en familie har behov for rådgivning og vejledning eller anden form for støtte.

Med henblik på at følge op på, hvorvidt den udmålte ydelse dækker de konkrete behov, er det vigtigt, at kommunen med jævne mellemrum, som hovedregel mindst én gang årligt, afholder et møde med familien, hvor familiens situation og behov drøftes.

Hvis der akut indtræffer væsentlige variationer i familiens situation og behov, forudsættes ydelsen reguleret også for et kortere tidsrum, bl.a. for at kunne dække større enkeltudgifter på det tidspunkt, hvor merudgiften opstår.

Stk. 4. er en videreførelse af bistandslovens § 48, stk. 5.

Efter bemyndigelsesbestemmelsen i stk. 5 kan socialministeren fastsætte regler om, hvilke typer af udgifter der kan ydes hjælp til, og om betingelserne for ydelse af hjælp. Forslaget har baggrund i, at kompensationsudvalget i forbindelse med anbefalingerne af merudgiftsydelsesmodellen har lagt vægt på, at en sådan model forudsætter, at det nærmere beskrives, hvilke kriterier, betingelser og forhold der skal inddrages i vurderingen, med hvilken vægt og på hvilken måde.

Bemyndigelsesbestemmelsen foreslås at kunne anvendes til at fastsætte nærmere regler om afgrænsningen af de udgifter, der kan ydes hjælp til. Det kan fx være afgrænsningen overfor udgifter, som hører hjemme i andre sektorer, fx merudgifter til uddannelse, merudgifter til behandling eller overfor udgifter i øvrigt, som forudsættes afholdt af andre end forældrene, fx et botilbud.

I overensstemmelse med kompensationsudvalgets anbefalinger forudsættes videreført de retningslinier og den praksis, der i dag knytter sig til dækning af merudgifter ved forsørgelsen af børn efter bistandslovens § 48. Det kan fx være merudgifter til diætkost, særligt tøj, befordring, kurser, visse former for aflastning, vask og hygiejne.

Der vil endvidere kunne fastsættes regler om betingelserne for ydelse af hjælp. Hermed tænkes dels på regler, der svarer til gældende retningslinier og praksis efter bistandslovens § 48 vedrørende person-